

940

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СДА Санџака-ПДД
15. децембар 2014. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-4392/14		

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИЦИ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на Предлог закона о измени и допуни закона о заштити корисника финансијских услуга

А М А Н Д М А Н

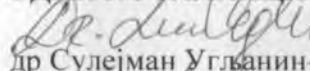
У члану 28. Предлога закона којим се мења члан 41. Закона о заштити корисника финансијских услуга, у ставу 1. након речи: „корисника“ додају се речи „финансијске услуге, даваоца средстава обезбеђења“.

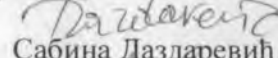
О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

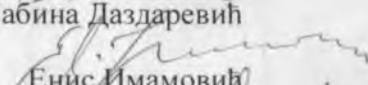
Циљ подношења овог амандмана јесте да се омогући да Народна банка Србије може покренути и водити поступак и на приговор, притужбу или обавештење даваоца средстава обезбеђења.

Усвајањем овог амандмана даваоци средстава обезбеђења јасно се легитимишу као лица која имају право да Народној банци Србије поднесу приговор, притужбу или обавештење да је давалац финансијске услуге обављао непоштenu пословну праксу или уговарао неправичне одредбе.

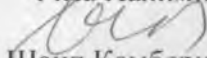
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

др Сулејман Угљанин

Сабина Даздаревић

Енис Имамовић

Риза Халими

Шаип Камбери

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
15.12.2014. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

950

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-4372/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама закона о заштити корисника финансијских услуга подносим

А М А Н Д М А Н

Члан 26. којим се мења члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39. мења се и гласи:

У случају уступања потраживања банке из уговора о кредиту правном лицу као новом повериоцу, корисник задржава сва права која су уговорена, као и право истицања приговора према новом повериоцу које је имао и према банци, а правно лице као нови поверилац не може корисника довести у неповољнији положај од положаја који би имао да то потраживање није пренето и корисник због тога не може бити изложен додатним трошковима.

Банка потраживања из једног уговора може уступити само једном правном лицу као новом повериоцу.

Банка је дужна да обавести корисника о уступању потраживања из става 1. овог члана.

Одредбе овог члана сходно се примењују на потраживања из уговора о лизингу, уговора о дозвољеном прекорачењу рачуна, уговора о издавању и коришћењу платне картице и уговора о отварању и вођењу рачуна.“

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Доношењем Закона о заштити корисника финансијских услуга („Службени гласник РС“, бр. 36/11) први пут је на један целовит начин уређена ова област и омогућена заштита свим категоријама корисника финансијских услуга. Дакле, основни циљ Закона јесте уређење заштите корисника банкарских услуга, услуга финансијског лизинга и корисника финансијских погодби. У покушају постизања ове заштите, регулише се и уступање потраживања банке у члану 39. Закона, а који члан је услед непрецизности самог текста подложен различитим тумачењима.

Тумачење члана 39. Закона дато је у форми Мишљења Народне Банке Србије, Сектора за контролу пословања банака број ВИИ-1741/2/11МБ у вези са његовом применом, дана 27.07.2011. године. Наведеним Мишљењем НБС, у складу са чланом 39. Закона, банке могу потраживања, како доспела тако и недоспела, од физичких лица уступити само банкама. Наведено тумачење ствара проблем који има више правних недоследности, наноси штету финансијском систему Републике Србије, а не доноси никакве погодности за кориснике финансијских услуга из више разлога:

Тумачење одредбе је противуставно, у смислу члана број 21. Устава, да су пред Уставом и законом сви једнаки. Ако се заштита корисника финансијских услуга по тумачењу НБС изражава кроз забрану уступања доспелих и ненаплаћених потраживања банке, онда ни сви корисници финансијских услуга нису у истом положају. Наиме, корисници финансијских услуга су и корисници картица издатих од небанкарских финансијских институција – као што је Дајнерс, а овај се члан никако не може применити на небанкарске институције.

Тумачење дато кроз наведено Мишљење НБС мења циљ члана 39. и самог Закона који се огледа у заштити корисника финансијских услуга, па тако, уместо да се институт уступања потраживања банке регулише у свему у складу са самом сврхом Закона, практично се забрањује само уступање. Наведеним тумачењем заправо се онемогућава уступање потраживања банке било коме осим другој банци, а што се у пракси и не догађа.

Тумачење такође ограничава могућност иностраних компанија које имају своја представништва у Србији и које се баве откупом потраживања да у финансијски систем Србије инвестирају значајна новчана средства из иностранства на име куповне цене за потраживања банака према физичким лицима и тиме позитивно утичу на ликвидност српске привреде.

Тумачење директно штети банкарском систему Србије, јер индиректном забраном продаје потраживања, банке морају да воде судске поступке у циљу наплате својих потраживања од физичких лица, што значи да су у обавези да инвестирају значајна новчана средства у судске поступке наплате потраживања, да би можда некада, успеле да наплате спорна и ризична потраживања која у том тренутку више нису саставни део биланса банке. Једна

банка готово и да нема мотива да купи спорна и ризична потраживања друге банке, што резултира тиме да чак и уколико би једна банка желела да уступи своја потраживања (уместо да инвестира новац у наплату истих) она на тржишту никада неће наћи купца. Диспарат понуде и тражње (уколико се икада појави банка која жели да купи спорна и ризична потраживања друге банке) негативно ће утицати на вредност тих потраживања и ићи на штету банке која жели да уступи своја потраживања.

Предложеном изменом члана 39. истовремено се елиминишу све наведене негативне последице постојећег тумачења и постиже се циљ самог Закона - заштита корисника финансијских услуга. Наведеном изменом не изиграва се циљ члана 39. Закона, који се огледа у заштити корисника финансијских услуга у случајевима уступања потраживања, јер након уступања потраживања, нови поверилац никако не може довести корисника финансијских услуга у неповољнији положај у односу на положај који би имао да конкретно потраживање није било уступљено, и не може бити изложен додатним трошковима, али се истовремено не забрањује уступање потраживања повериоцу који није банка. Такође, овом изменом предметног члана и омогућавањем преноса потраживања банака из уговора о кредиту, лизингу, уговора о дозвољеном прекорачењу рачуна, уговора о издавању и коришћењу платне картице и уговора о отварању и вођењу рачуна, правном лицу у Републици Србији, умањује се кредитни ризик и могућност настанка негативних ефеката на финансијски резултат и капитал банке због неизвршавања обавеза корисника финансијских услуга према банци, а средства добијена од уступања банка може да даље пласира на тржиште.

Народни посланик

Злата Ђерић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СДА Санџака-ПДД
15. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

940

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-4392	1/4	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСЕДНИЦИ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на Предлог закона о измени и доуни закона о заштити корисника финансијских услуга

А М А Н Д М А Н

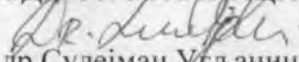
У члану 7. Предлога закона којим се мења члан 10. Закона о заштити корисника финансијских услуга, у ставу 1. након речи: „српском језику“ брише се запета и додају се речи: „ и на језику и писму националних мањина који су у службеној употреби у складу са законом “.

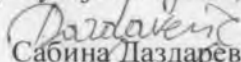
О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

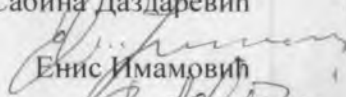
Овим амандманом обавезују се даваоци финансијских услуга да упознавање са општим условима пословања обезбеде и за припаднике националних мањина на њиховом језику и писму, у оним срединама у којима су језик и писмо националних мањина у службеној употреби.

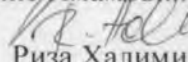
Усвајањем овог амандмана припадницима националних мањина омогућило би се коришћење поштовање уставом гарантованог права на употребу свог језика и писма.

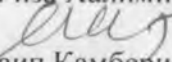
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

др Сулејман Угљанин

Сабина Даздаревић

Енис Имамовић

Риза Халими

Џаип Камбери

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
15. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

930

Орг. јед.	Бр. ј.	Прилог	Вредности
01	400-4392	14	

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити корисника финансијских услуга, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити корисника финансијских услуга, члан 6. брише се.

Образложење

Члан 6. Предлога закона којим се у члану 9. после става 2. додаје став 3. је лоше решење из два разлога. Прво, на овај начин, банка ће моћи од клијента да наплати било какву накнаду или трошкове, позивајући се на уговорену одредбу да је клијент прихватио опште услове пословања, самим тим ће се сматрати да је клијент пристао на све трошкове, иако при закључењу уговора са банком клијент сигурно не чита све услове пословања, а нарочито неће читати све накнаде, којих је безброј, нити ће их учити напамет, како би знао да ли банка има или нема право да му наплати нешто.

Друго, чак и ако остане наведена одредба, не сме бити „нпр“. Ако је одредба императивног карактера, шта тражи ту пример?

Дакле, наш закључак је да овај став има за циљ да се банка приликом сваког спора са клијентом око неке накнаде позове на то да је клијент упознат са тиме и да је пристао на то јер у сваком уговору са банком стоји клаузула да клијент прихвата све услове пословања банке.

А М А Н Д М А Н II

У члану 7. у измењеном члану 10. став 2. речи: „без одлагања“ замењују се речима: „одмах или у року од три дана од дана подношења захтева“.

О б р а з л о ж е њ е

„Без одлагања“ је споран правни појам и у домену је привредног права по Закону о облигационим односима. Овде, у оваквом закону, овај рок мора бити строго дефинисан.

А М А Н Д М А Н III

У члану 9. став 3. мења се и гласи:

„После тачке 13) додају се тач. 13а) и 13б) које гласе:

„13а) услове и поступак раскида уговора, код понуда уговора који се закључују на неодређено време;

13б) ризике које корисник преузима, ако се услуга пружа у динарској противвредности стране валуте, односно у страниј валути;““

О б р а з л о ж е њ е

У суштини, решење у члану 17. у измењеном ставу 2. (члан 9. став 1. Предлога закона) је прихватљиво, али ставом 4. члана 17. где је дефинисана понуда, није предвиђено да банка уз понуду треба да се достави и писано образложење ризика ако клијент захтева да му се услуга понуди у динарској противвредности стране валуте. Сматрамо да треба додати тачку 13б која ће то да регулише и да то буде саставни део понуде.

Одредба је императивна за све уговоре банке са клијентима по овом закону, свака понуда мора садржати све ове услове, те нема потребе за „нарочито“ у тачки 13а, јер се ствара забуна.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 11. став 4. речи: „планом отплате и“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Овим, достављање плана отплате губи на императивности, а по нама је сврха та што се клијенти у судским поступцима често позивају на планове отплате које су добили уз уговор, јер је то саставни део уговора. Овако, они увек могу да

доставе друге анутетне планове, јер нисту саставни део уговора, а могу их лакше мењати, јер их по овим изменама не обухватају одредбе којима се не дозвољавају једностране измене уговора од стране банке. Ово не сме никако да се усвоји, јер ће банке мењати планове отплате по својим потребама, а увек ће моћи да се позивају на промену плана отплате.

Нпр: клијент узео кредит на 10 година, после 5 година банка промени оодређене услове изменом плана отплата, клијент тужи банку, а банка се позове на план отплате).Изузетно лоше решење.

А М А Н Д М А Н V

У члану 13.став 3. мења се и гласи:

„При закључењу уговора о лизингу, давалац лизинга уз уговор уручује кориснику један примерак прегледа обавезних елемената лизинга који садржи основне податке о лизингу, а други примерак прегледа давалац лизинга задржава у својој документацији.“

О б р а з л о ж е њ е

Овим, достављање плана отплате губи на имепративности, а по нама је сврха та што се клијенти у судским поступцима често позивају на планове отплате које су добили уз уговор, јер је то саставни део уговора. Овако, они увек могу да доставе друге анутетне планове, јер нисту саставни део уговора, а могу их лакше мењати, јер их по овим изменама не обухватају одредбе којима се не дозвољавају једностране измене уговора од стране банке. Ово не сме никако да се усвоји, јер ће банке мењати планове отплате по својим потребама, а увек ће моћи да се позивају на промену плана отплате .

Нпр: клијент узео кредит на 10 година, после 5 година банка промени оодређене услове изменом плана отплата, клијент тужи банку, а банка се позове на план отплате).Изузетно лоше решење.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 14. у измењеном члану 22. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„За све што није регулисано одредбама овог члана, на уговор о издавању и коришћењу кредитне картице, сходно се примењују одредбе члана 19. овог закона.“

О б р а з л о ж е њ е

Кредитна картица је врста кредита, није довољан један члан закона да дефинише обавезе банке поводом исте, а нарочито ако се узме у обзир да је ово

једна од најраспрострањенијих кредитних послова у Србији. Зато се на ове послове треба применити, и то аналогично, одредбе закона које се односе на уговоре о кредиту (нпр. За кредите постоји обавеза банке да упознава клијента са ризицима ако клијент захтева да му се услуга понуди у динарској противвредности стране валуте, а за кредитну картицу не, ако се измене овако усвоје.)

А М А Н Д М А Н VII

Члан 18. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да у члану 26. став 4. Закона не треба брисати, јасна је обавеза банке.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 19. којим се у члану 28. додају ст.2 до 4., у ставу 2. речи: „ те измене се могу примењивати одмах и без његове претходне сагласности“ замењују се речима: „банка је обавезна да обавести клијента и да га позове да измене уговор“.

О б р а з л о ж е њ е

Која банка ће самоиницијативно променити уговор о кредиту који је повољан по клијента. Одредба о једностраним изменама је императивна, не сме се дирати у императивност исте, никако, јер постоји бојазан да ће злоупотребом банке под овим изговором имати правни основ да саме мењају уговоре. Ова одредба ће користити само банкама. Јер, ако се промене ти параметри, банка ће ћутати, а ако дође до судског спора због једностраних промена уговора, банка ће манипулацијом да се користи овим законским чланом.

Зато, треба изменити став 2 у смислу да је у том случају банка онда обавезна да обавести клијента и да га позове да измене уговор. Е тиме се постиже сврха члана, ако је уопште и била искрена.

А М А Н Д М А Н IX

Члан 28. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

У измењеном члану 41. дат је монопол Народној банци Србије да одлучи шта су неправичне одредбе, што је недопустиво. Клијент сам бира ком органу ће

се обратити. Зашто је овде елиминисан суд? Свако има уставно право на судску заштиту, независно од Народне банке Србије.

Само се последни став позива на закон о заштити потрошача, али више нема примене тог закона, него се само примењује значење по том закону и то само од стране НБС.

Недопустива одредба и циљ је само да се искључи примена Закона о заштити потрошача на врло перфидан начин, јер се адвокати клијената позивају на тај закон у тужбама, а судије изузетно цене тај закона, те треба задржати претходну дефиницију члана 41. Закона.

А М А Н Д М А Н X

У члану 29. у измењеном члану 42. став 2. на крају текста тачка се замењује запетом и додају речи: „осим у случајевима где још траје уговорни однос између банке и клијента.“

Образложење

Рок од три године је недопустив, има за циљ да „опере“ поступање банке за све пре 2012. године, а нарочито ће се то осетити у дугорочним кредитима (пример: стамбени кредит на 20 година закључен 2006 године, клијент сада, 2014. године, уложи приговор да банка од 2008. године наплаћује неосновано увећану камату, што је тек сад видео клијент, али нема приговора, није дозвољен).

А М А Н Д М А Н XI

У члану 31. у измењеном члану 43. став 1. речи: „ пре покретања судског спора,“ бришу се .

Образложење

Притужбу банци не треба везивати за судски спор, никако, то су два поступка, независни један од другог. Једини утицај који може имати је тај да се застане у судском поступку због одлучивања пред НБС-ом, тј. да поступак пред НБС буде претходно правно питање, што је већ регулисано ЗПП-ом, те нема разлога оваквим одредбама у овом закону.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 32. у измењеном члану 44. став 2. мења се и гласи:

„Поступак посредовања не спроводи се ако је спорни однос настао због повреда из члана 50. овог закона.“

Образложење

Зашто дозволити посредовање, ако је евидентно да је банка учинила прекршај и да је клијент у праву. Једино шта ће се десити овим је да ће неко из НБС-а обавестити банку да има елемената прекршаја и они ће ући у поступак посредовања и избећи ће одговорност.

АМАНДМАН XIII

У члану 35. у измењеном члану 50. уводна реченица мења се и гласи:
„Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се банка.“

Образложење

Недопустиво је смањење минимума на само 80.000 динара и максимума на 1.000.000 динара, односно да су казне за банке мање од казни за предузетнике по другим законима.

АМАНДМАН XIV

Члан 36. мења се и гласи:

„Члан 36.

После члана 50. додају се чл. 50а и 50б, који гласе:

„Члан 50а

Новчаном казном од 50.000 до 800.000 динара казниће се давалац лизинга:

1) ако услуге лизинга не оглашава на јасан и разумљив начин или их оглашава супротно пропису Народне банке Србије из члана 6. став 2. овог закона, односно ако оглашавање садржи нетачне информације или информације које могу створити погрешну представу о условима под којима корисник користи ове услуге (члан 6. овог закона);

2) ако уговор о лизингу није сачињен у писменој форми или на другом трајном носачу података (члан 7. став 1. овог закона);

3) ако корисник не добије примерак уговора о лизингу (члан 7. став 2. овог закона);

4) ако уговор о лизингу садржи одредбе којима се корисник одриче права која су му гарантована овим законом (члан 7. став 3. овог закона);

5) ако у досијеу корисника не чува уговор о лизингу или уговорну документацију (члан 7. став 4. овог закона);

6) ако у пословним просторијама у којима нуди услуге корисницима или на Интернет страници не држи истакнуто обавештење о вредности уговорених променљивих елемената на дневном нивоу (члан 8. став 5. овог закона);

7) ако уговор о лизингу садржи упућујућу норму на пословну политику или друге акте даваоца лизинга кад су у питању они елементи који су овим законом предвиђени као обавезни елементи овог уговора (члан 8. став 6. овог закона);

8) ако новчану уговорну обавезу не утврди на начин одређен одредбама члана 8. овог закона (члан 8. став 7. овог закона);

9) ако не обезбеди усклађеност општих услова пословања с прописима (члан 9. став 2. овог закона);

10) ако на видном месту у пословним просторијама у којима нуди услуге корисницима и на Интернет страници не обезбеди да се корисник упозна са општим условима пословања на српском језику најкасније 15 дана пре дана почетка њихове примене (члан 10. став 1. овог закона);

11) ако кориснику не пружи одговарајућа објашњења и инструкције који се односе на примену општих услова пословања у вези с лизингом, или му не достави те услове, у писменој форми или на другом трајном носачу података, иако је корисник то захтевао (члан 10. став 2. овог закона);

12) ако ефективну каматну стопу не обрачунава на прописани начин (члан 11. овог закона);

13) ако од корисника захтева или наплати накнаду супротно члану 12. став 7. овог закона у случају одустанка корисника од уговора о лизингу (члан 12. став 7. овог закона);

14) ако кориснику не даје у писменој форми или на другом трајном носачу података, без накнаде, информације, податке и инструкције који су у вези с његовим уговорним односом или их не даје на начин и у роковима утврђеним уговором о лизингу (члан 13. овог закона);

15) ако при оглашавању послова лизинга не наведе јасно и прецизно на репрезентативном примеру податке из члана 15. овог закона (члан 15. ст. 1. и 2. овог закона);

16) ако при оглашавању послова лизинга износ ефективне каматне стопе није назначен, односно написан тако да је уочљивији од осталих елемената (члан 15. став 3. овог закона);

17) ако постојање обавезе за закључење уговора о споредним услугама не искаже јасно, сажето и на видљив начин, заједно са исказивањем ефективне каматне стопе (члан 16. став 1. овог закона);

18) ако при оглашавању лизинга чија је номинална каматна стопа 0% не назначи и све услове под којима се одобрава лизинг (члан 16. став 2. овог закона);

19) ако при оглашавању користи изразе којима се лизинг означава бесплатним или сличне изразе а одобрење тог лизинга је условљено закључењем другог уговора или било чим што представља трошак за корисника или ствара другу обавезу (члан 16. став 3. овог закона);

20) ако у предуговорној фази поступи супротно одредбама члана 17. овог закона, а посебно ако понуда не садржи прописане елементе (члан 17. овог закона);

21) ако корисника одмах, без накнаде, писмено не обавести о резултатима увида у базу података и о подацима из те базе у случају одбијања захтева за лизинг (члан 18. став 3. овог закона);

22) ако уговор о лизингу не садржи обавезне елементе из члана 21. овог закона или ако при закључивању овог уговора не уручи кориснику један примерак плана отплате лизинга и прегледа обавезних елемената лизинга који садржи основне податке о лизингу (члан 21. овог закона);

23) ако уговори променљиву номиналну каматну стопу супротно члану 26. овог закона или се не придржава уговорених услова у вези са овом стопом (члан 26. овог закона);

24) ако не прибави писмену сагласност за измену обавезних елемената уговора о лизингу пре примене те измене, односно једнострано измени услове из овог уговора или једнострано раскине, односно откаже тај уговор или не обавести корисника о изменама из члана 28. став 2. овог закона на начин утврђен у ставу 3. тог члана (члан 28. овог закона);

25) ако корисника, у писменој форми или на другом трајном носачу података, не обавести о измени уговорене променљиве номиналне каматне стопе и променљивих елемената који утичу на висину других новчаних обавеза, и то пре почетка њихове примене, односно периодично у складу са уговором о лизингу или не наведе датум од када се та стопа и/или ти елементи примењују (члан 29. ст. 1. и 4. овог закона);

26) ако уз обавештење о измени променљиве номиналне каматне стопе бесплатно, у писменој форми или на другом трајном носачу података, не достави измењени план отплате лизинг накнаде или кориснику не учини доступним овај план без накнаде за све време трајања уговорног односа (члан 29. ст. 2. и 3. овог закона);

27) ако корисника на уговорени начин благовремено не обавести о промени података који нису обавезни елементи уговора о лизингу у смислу овог закона (члан 30. овог закона);

28) ако кориснику не достави обавештење о стању његовог дуга по уговору о лизингу у року и на начин утврђеним у члану 31. овог закона (члан 31. ст. 1. и 2. овог закона);

29) ако на доспелу а неизмирену обавезу не примењује правила о камати која се примењује у случају дужничке доцње прописана законом којим се уређују облигациони односи (члан 32. став 1. овог закона);

30) ако не примени званични средњи курс при одобравању лизинга индексираног у иностраној валути или при његовој отплати (члан 34. овог закона);

31) ако наплати накнаду за превремену отплату супротно члану 36. овог закона (члан 36. овог закона);

32) ако обавља непоштену пословну праксу или уговара неправичне одредбе (члан 41);

33) ако кориснику не омогући подношење приговора или не одговори на његов приговор у року и на начин из члана 42. овог закона, или захтева или наплати накнаду или друге трошкове за подношење приговора, или у пословним просторијама у којима нуди услуге корисницима и на Интернет страници не обезбеди могућност подношења приговора, односно могућност да се корисник упозна с начином подношења приговора и начином поступања по приговору (члан 42. овог закона);

34) ако није поступио у складу с чланом 54. овог закона (члан 54. овог закона).”.

Члан 50б

Новчаном казном од 50.000 до 800.000 динара казниће се пружалац платних услуга или издавалац електронског новца који није банка када, у складу са законом којим се уређују платне услуге, пружа услугу давања кредита или дозвољеног прекорачења рачуна:

1) ако ове финансијске услуге не оглашава на јасан и разумљив начин или их оглашава супротно пропису Народне банке Србије из члана 6. став 2. овог закона, односно ако оглашавање садржи нетачне информације или информације које могу створити погрешну представу о условима под којима корисник користи ове услуге (члан 6. овог закона);

2) ако уговор није сачињен у писменој форми или на другом трајном носачу података (члан 7. став 1. овог закона);

3) ако корисник не добије примерак уговора (члан 7. став 2. овог закона);

4) ако уговор садржи одредбе којима се корисник одриче права која су му гарантована овим законом (члан 7. став 3. овог закона);

5) ако у досијеу корисника не чува уговор или уговорну документацију (члан 7. став 4. овог закона);

6) ако у пословним просторијама у којима нуди услуге корисницима или на Интернет страници не држи истакнуто обавештење о вредности уговорених променљивих елемената на дневном нивоу (члан 8. став 5. овог закона);

7) ако уговор садржи упућујућу норму на пословну политику или друге акте пружаоца платних услуга или издаваоца електронског новца кад су у питању они елементи који су овим законом предвиђени као обавезни елементи уговора (члан 8. став 6. овог закона);

8) ако новчану уговорну обавезу не утврди на начин одређен одредбама члана 8. овог закона (члан 8. став 7. овог закона);

9) ако не обезбеди усклађеност општих услова пословања који се односе на давање кредита и дозвољено прекорачење рачуна с прописима (члан 9. став 2. овог закона);

10) ако на видном месту у пословним просторијама у којима нуди услуге корисницима и на Интернет страници не обезбеди да се корисник упозна са општим условима пословања на српском језику најкасније 15 дана пре дана почетка њихове примене (члан 10. став 1. овог закона);

11) ако кориснику не пружи одговарајућа објашњења и инструкције који се односе на примену општих услова пословања у вези с давањем кредита или дозвољеним прекорачењем рачуна, или му не достави те услове, у писменој форми или на другом трајном носачу података, иако је корисник то захтевао (члан 10. став 2. овог закона);

12) ако ефективну каматну стопу не обрачунава на прописани начин (члан 11. овог закона);

13) ако од корисника захтева или наплати накнаду супротно члану 12. став 7. овог закона у случају одустанка корисника од уговора (члан 12. став 7. овог закона);

14) ако кориснику не даје у писменој форми или на другом трајном носачу података, без накнаде, информације, податке и инструкције који су у вези с његовим уговорним односом или их не даје на начин и у роковима утврђеним уговором (члан 13. овог закона);

15) ако при оглашавању ових финансијских услуга не наведе јасно и прецизно на репрезентативном примеру податке из члана 15. овог закона (члан 15. став 1. овог закона);

16) ако при оглашавању кредита и дозвољеног прекорачења рачуна износ ефективне каматне стопе није назначен, односно паписан тако да је уочљивији од осталих елемената (члан 15. став 3. овог закона);

17) ако постојање обавезе за закључење уговора о споредним услугама не искаже јасно, сажето и на видљив начин, заједно са исказивањем ефективне каматне стопе (члан 16. став 1. овог закона);

18) ако при оглашавању финансијске услуге чија је номинална каматна стопа 0% не назиачи и све услове под којима се одобрава кредит, односно дозвољено прекорачење рачуна (члан 16. став 2. овог закона);

19) ако при оглашавању користи изразе којима се кредит или дозвољено прекорачење рачуна означавају бесплатним или сличне изразе а одобрење тог кредита или прекорачења је условљено закључењем другог уговора или било чим што представља трошак за корисника или ствара другу обавезу (члан 16. став 3. овог закона);

20) ако у предуговорној фази поступи супротно одредбама члана 17. овог закона, а посебно ако понуда не садржи прописане елементе (члан 17. овог закона);

21) ако уговор о кредиту не садржи обавезне елементе из члана 19. овог закона, или ако кориснику или даваоцу средства обезбеђења не уручи један примерак, односно копију тог уговора и план отплате кредита и прегледа обавезних елемената кредита који садржи основне податке о кредиту (члан 19. овог закона);

22) ако уговор о дозвољеном прекорачењу рачуна не садржи обавезне елементе из члана 20. став 1. овог закона, или ако кориснику или даваоцу средства обезбеђења не уручи један примерак, односно копију тог уговора с прегледом обавезних елемената дозвољеног прекорачења рачуна који садржи основне податке о прекорачењу рачуна (члан 20. овог закона);

23) ако уговори променљиву номиналну каматну стопу супротно члану 26. овог закона или се не придржава уговорених услова у вези са овом стопом (члан 26. овог закона);

24) ако не прибави писмену сагласност за измену обавезних елемената уговора пре примене те измене, односно једнострано измени услове из уговора или једнострано раскине, односно откаже уговор или не обавести корисника о изменама из члана 28. став 2. овог закона на начин утврђен у ставу 3. тог члана (члан 28. овог закона);

25) ако корисника, у писменој форми или на другом трајном носачу података, не обавести о измени уговорене променљиве номиналне каматне стопе и променљивих елемената који утичу на висину других новчаних обавеза, и то пре почетка њихове примене, односно периодично у складу са уговором, или не

наведе датум од када се та стопа и/или ти елементи примењују (члан 29. ст. 1. и 4. овог закона);

26) ако уз обавештење о измени променљиве номиналне каматне стопе бесплатно не достави, у писменој форми или на другом трајном носачу података, измењени план отплате кредита или овај план не учини доступним кориснику без накнаде за све време трајања уговорног односа (члан 29. ст. 2. и 3. овог закона);

27) ако корисника на уговорени начин благовремено не обавести о промени података који нису обавезни елементи уговора у смислу овог закона (члан 30. овог закона);

28) ако кориснику не достави обавештење о стању дуга и прекорачењу рачуна у року и на начин утврђеним у члану 31. овог закона (члан 31. овог закона);

29) ако на доспелу а неизмирену обавезу не примењује правила о камати која се примењује у случају дужничке доцње прописана законом којим се уређују облигациони односи (члан 32. став 1. овог закона);

30) ако код револвинг кредита не поступи у складу с чланом 33. овог закона (члан 33. овог закона);

31) ако не примени званични средњи курс при одобравању кредита индексираног у страниј валути или при његовој отплати (члан 34. овог закона);

32) ако наплати накнаду за превремену отплату супротно члану 36. овог закона (члан 36. овог закона);

33) ако кориснику, односно даваоцу средства обезбеђења не омогући преузимање неискоришћених средстава обезбеђења након потпуног измирења обавеза корисника по одређеном уговору или их писмено не обавести да је корисник све своје обавезе према даваоцу кредита, односно дозвољеног прекорачења рачуна измирио у року од 30 дана од дана измирења тих обавеза, односно ако ово обавештење не садржи прописане податке (члан 37а овог закона);

34) ако уступи потраживање из уговора о кредиту или уговора о дозвољеном прекорачењу рачуна супротно члану 39. овог закона (члан 39. ст. 5. и 6. овог закона);

35) ако обавља непоштену пословну праксу или уговара неправичне одредбе (члан 41).

Новчаном казном од 50.000 до 800.000 динара казниће се пружалац платних услуга или издавалац електронског новца који није банка када пружају услугу издавања кредитних картица у складу са законом којим се уређују платне услуге и овим законом:

1) ако од корисника захтева или наплати накнаду супротно члану 12. став 7. овог закона у случају одустанка корисника од уговора о издавању и коришћењу кредитне картице (члан 12. став 7. овог закона);

2) ако при оглашавању кредитне картице не наведе јасно и прецизно на репрезентативном примеру податке из члана 15. овог закона (члан 15. став 1. овог закона);

3) ако при оглашавању кредитне картице износ ефективне каматне стопе није назначен, односно написан тако да је уочљивији од осталих елемената (члан 15. став 3. овог закона);

4) ако постојање обавезе за закључење уговора о споредним услугама не искаже јасно, сажето и на видљив начин, заједно са исказивањем ефективне каматне стопе (члан 16. став 1. овог закона);

5) ако при оглашавању кредитне картице код које је номинална каматна стопа 0% не назначи и све услове под којима се одобрава, односно издаје ова картица (члан 16. став 2. овог закона);

6) ако при оглашавању користи изразе којима се кредитна картица означава бесплатно или сличне изразе а одобрење издавања те картице је условљено закључењем другог уговора или било чим што представља трошак за корисника или ствара другу обавезу (члан 16. став 3. овог закона);

7) ако информације које се код закључења уговора о издавању и коришћењу кредитне картице достављају у предуговорној фази не обухватају информације, односно елементе из члана 22. овог закона или се информације и нацрт овог уговора не доставе лицу које намерава да пружи средство обезбеђења (члан 17. ст. 8. и 9. овог закона);

8) ако уговор о издавању и коришћењу кредитне картице не садржи обавезне елементе из члана 22. овог закона (члан 22. овог закона);

9) ако уговори променљиву номиналну каматну стопу супротно члану 26. овог закона или се не придржава уговорених услова у вези са овом стопом (члан 26. овог закона);

10) ако на доспелу а неизмирену обавезу не примењује правила о камати која се примењује у случају дужничке доцње прописана законом којим се уређују облигациони односи (члан 32. став 1. овог закона);

11) ако наплати накнаду за превремену отплату по кредитној картици (члан 36. овог закона);

12) ако кориснику, односно даваоцу средства обезбеђења не омогући преузимање неискоришћених средстава обезбеђења након потпуног измирења обавеза корисника по уговору о издавању и коришћењу кредитне картице или их писмено не обавести да је корисник све своје обавезе према издаваоцу ове картице

измирио у року од 30 дана од дана измирења тих обавеза, односно ако ово обавештење не садржи прописане податке (члан 37а овог закона);

13) ако уступи потраживање из уговора о издавању и коришћењу кредитне картице супротно члану 39. овог закона (члан 39. ст. 5. и 6. овог закона);

14) ако обавља непоштену пословну праксу или уговара неправичне одредбе (члан 41).

Пружалац платних услуга или издавалац електронског новца који није банка казниће се новчаном казном од 50.000 до 800.000 динара ако кориснику платних услуга или имаоцу електронског новца, укључујући и корисника кредита, дозвољеног прекорачења рачуна и кредитне картице, не омогући подношење приговора, или на приговор тог корисника или имаоца не одговори у року и на начин из члана 42. овог закона, или захтева или наплати накнаду или друге трошкове за подношење приговора, или у пословним просторијама у којима нуди услуге корисницима и на Интернет страници не обезбеди могућност подношења приговора, односно могућност да се овај корисник или имаоц упозна с начином подношења приговора и начином поступања по приговору (члан 42. овог закона).“.“

Образложење

Амандманом се исправља грешка предлагача.

АМАНДМАН XV

Члан 37. брише се.

Образложење

Овај амандман је последица АМАНДМАНА XIV.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Јован Марковић

Балџа Божовић

Драган Шутановац

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

940

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СДА Санџака-ПДД
15. децембар 2014. године
Београд

Орг јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-439	2/14	

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИЦИ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на Предлог закона о измени и доуни закона о заштити корисника финансијских услуга

А М А Н Д М А Н

У члану 4. Предлога закона, после речи: „чува“ а пре речи: „уговор“, додаје се реч: „трајно“.

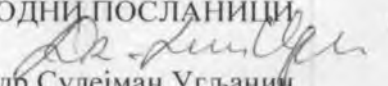
О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

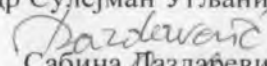
Овим амандманом предвиђена је обавеза даваоца финансијске услуге да у досијеу корисника чува трајно уговор и уговорну документацију који се односе на тог корисника.

Чланом 4. Предлога закона није прописан рок чувања уговора и уговорне документације који се односе на корисника.

Трајно чување наведене документације је потребно због заштите интереса даваоца и корисника финансијске услуге, као и због могућности да служе као доказ у евентуалним судским споровима.

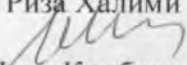
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

др Сулејман Угљанин

Сабина Даздаревић

Енис Имамовић

Риза Халими

Џаип Камбери

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СДА Санцака-ПДД
15. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

910

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-4392	114	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСЕДНИЦИ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на Предлог закона о измени и допуни закона о заштити корисника финансијских услуга

А М А Н Д М А Н

Члан 3. Предлога закона мења се и гласи:

„Члан 3.

У члану 6. после става 1. додаје се став 2, који гласи:
Поред услова за оглашавање финансијских услуга из става 1. овог члана, Народна банка Србије може прописати и друге услове оглашавања истих у циљу заштите права и интереса корисника односно њихове потпуне информисаности о условима под којим користе финансијске услуге.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Овим амандманом даје се право Народној банци Србије да може прописати и друге услове за оглашавање финансијских услуга, поред оних наведених у чл. 6. ст. 1. како би се, уколико се укаже потреба, додатно заштитило право и интерес корисника финансијских услуга односно обезбедила њихова потпуна информисаност о условима коришћења тих услуга.

Решење које је дато у предлогу закона не предвиђа у ком смеру и са којим циљем Народна банка Србије може прописивати ближе односно друге услове оглашавања.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

др Сулејман Угљанин

Сабина Даздаревић

Енис Имамовић

Риза Халими

Шаип Камбери

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
16. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 12. 2014

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-4392/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Обавештавамо Вас, да се у А М А Н Д М А Н У на члан 26. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити корисника финансијских услуга, који смо поднели дана 15. децембра 2014. године у 9 часова и 30 минута под бројем 400-4392/14, поткрала техничка грешка те овим путем вршимо исправку тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н

У члану 26. додаје се нови став 1. који гласи:

„У члану 39. став 2. речи: „једној банци“ замењују се речима: „једном правном лицу које не може даље продавати и уступати уговор другим правним лицима“.

Образложење

Имајући у виду позитивна искуства у светској пракси у примени оваквог модела, а и због економске ситуације у Републици Србији, мислимо да би било корисно и применљиво да осим банака и друга правна лица могу кроз откуп уговора откупити потраживања од правног лица с тим ограничењем да не могу исто потраживање уступити другом правном лицу ограничава се евентуална злоупотреба.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Јован Марковић

Дејан Николић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
15. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 12. 2014

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	400-439	2/14	

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити корисника финансијских услуга, подносимо

А М А Н Д М А Н

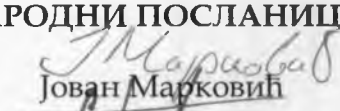
У члану 26. додаје се нови став 1. који гласи:

„У члану 39. став 2. речи: „једној банци“ замењују се речима: „једном правном лицу које може даље продавати и уступати уговор другим правним лицима“.

Образложење

Имајући у виду позитивна искуства у светској пракси у примени оваквог модела, а и због економске ситуације у Републици Србији, мислимо да би било корисно и применљиво да осим банака и друга правна лица могу кроз откуп уговора откупити потраживања од правног лица с тим да ограничење да не могу исто потраживање уступити другом правном лицу ограничава се евентуална злоупотреба.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Јован Марковић

Дејан Николић